

ber. For det er jo nogle spekulationsmuligheder, at man kan undslå sig beskatning i Danmark af et overskud, der er tjent i Danmark, ved, at man trækker underskuddet fra udlandet herind i det danske beskatningssystem, eller ved, at man sørger for, at man sætter prisen kunstigt op på nogle produkter, man har købt hos et datterselskab, man har placeret i udlandet. Det er jo ren spekulation, og det tror jeg selv hr. Bent Bøgsted er enig med mig i. Vi vil ikke have den slags spekulation ind i vores skattesystem, for det favoriserer dem, der forsøger at undslå sig fællesskabets beskatning, hvorimod de, der er ærlige erhvervsdrivende, kommer til at betale prisen.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Vi siger tak til hr. Frank Jensen, og vi foretager et vagtskifte. Det er nu fru Pia Kjærsgaard, der stilles spørgsmål til. Den første spørger var sådan set hr. Frank Jensen, men vi venter lige et øjeblik. Derefter er næste spørger hr. Mogens Nørgård Pedersen og så fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jeg glæder mig selvfølgelig sammen med fru Pia Kjærsgaard over, at de ældre og pensionisterne har fået bedre vilkår.

Min far er sådan en spøjs fyr. Han er nemlig også en af de dér heldige, og, som han sagde til mig, han vil gerne takke fru Pia Kjærsgaard. Det være så hermed gjort. Men når jeg så fortæller ham lidt om finansieringen af den her ældrecheck, som han har fået, så siger han alligevel: Jeg må vist hellere sende de penge et andet sted hen – og her tænker han på ulandsbistanden.

Hvordan har Dansk Folkeparti det med, at vi bliver rigere og rigere, at det går ufattelig godt, at økonomien er i top, men at ulandsbistanden bliver forholdsvis mindre og mindre?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men nu har Dansk Folkeparti det synspunkt, at vi først og fremmest er valgt til at varetage danskernes interesser. Hvad vi så derudover kan kapere, er jo meget, meget fint, og vi har jo et meget højt niveau i Danmark eksempelvis for ulandsbistand. Jeg vil slet ikke gøre en hemmelighed ud af, at Dansk Folkeparti ønsker yderligere besparelser på ulandsbistanden, fordi vi ligger meget højt i verden. Vi synes, vi udmærket kunne sige, at når FN anbefaler de 0,7 pct. af

BNI – altså af det, vi samlet tjener alle sammen, hele produktet – jamen så kunne vi udmærket reducere ulandsbistanden endnu en gang.

Det drejer sig alt i alt om ca. 2 mia. kr., som vi synes ville være vældig, vældig godt at bruge på de mange, mange områder, hvor der er behov for det i det danske samfund. Så jeg har ingen problemer overhovedet med ulandsbistanden.

Jeg skal komme tilbage med det om finansieringen af ældreydelsen bagefter i den næste bemærkning.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Det er da forståeligt nok, og det er det også for fru Pia Kjærsgaard, at vi har et rigt og velstående samfund, men skal det være begrundelsen for, at vi ikke viser solidaritet med de mennesker, som har endnu mindre, end vi har, og som endda lever under et eksistensminimum? Og jeg kunne da godt tænke mig at spørge fru Pia Kjærsgaard: Hvor er niveauet for den danske udviklingsbistand i forhold til bruttonationalproduktet?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det ligger, som jeg sagde før: DF anbefaler 0,7 pct. af BNI. Det synes vi ville være helt fint. Vi går jo ikke ind for, at det skal privatiseres, vi siger ikke, at vi ikke vil give en øre i ulandsbistand. Vi er meget opmærksomme på, at en målrettet indsats, der gavner ude i verden, vil betyde, at vi får en bedre verden, at der bliver færre fattige, at der bliver større udvikling og dermed helt andre forhold end det, der gør sig gældende umiddelbart.

Kl. 16.35

Men man må bare huske på, at når man kigger på ulandsbistanden, så giver vi faktisk i Danmark stadig væk meget mere, end vi rent faktisk er pligtige til. Vi giver mere end Spanien, vi giver mere end Belgien, vi giver mere end Schweiz, Italien, New Zealand, Østrig, Grækenland – bare for at nævne nogle lande, som vi dog i andre sammenhænge føler os temmelig meget knyttet til.

Så jeg har ingen problemer overhovedet med de besparelser, der har været. Tværtimod synes jeg, det ville være naturligt at gå videre med nogle besparelser for at tilgodese nogle svage grupper, der virkelig har behov i det her samfund.